

YÊU MẾN ĐỨC MẸ MARIA DƯỚI CHÂN THÁNH GIÁ

Aurelio Lagorio chào đời ngày 28-5-1946 tại Novara (Bắc Ý). Hai năm sau, gia đình Lagorio di chuyển sang thủ đô Montevideo của nước Uruguay thuộc Châu Mỹ La tinh. Aurelio trải qua thời thơ ấu và thanh xuân ở đây.

Aurelio là thiếu niên vui tươi, nhanh nhẹn và cởi mở với tha nhân, đồng thời cũng dè dặt khiến cậu chinh phục sự quý trọng và tin tưởng của bạn bè. Nơi trường học và trong các sinh hoạt chung, Aurelio luôn luôn tìm cách xây dựng tình hiệp nhất và duy trì hòa khí. Cậu thiếu niên rất thích môn thể thao và đi bộ trên đường trường .. Nhưng Aurelio không bao giờ đi bộ một mình. Cậu rủ bạn bè cùng đi để chia sẻ các khát vọng nằm sâu trong lòng:

- Khát vọng vô biên, khát vọng tìm kiếm THIÊN CHÚA và nhất là, khát vọng Tình Yêu không bao giờ cạn.

Lớn lên, Aurelio biểu lộ tình yêu qua cuộc sống vui tươi bên bạn bè, giúp đỡ người đau ốm, tận nguyện cũng như cứu giúp những ai túng thiếu nghèo nàn, đặc biệt là các trẻ em.

Năm 1963, gia đình Lagorio rời Uruguay trở về Ý. Aurelio vẫn ở lại Montevideo thêm một năm để kết thúc chương trình trung học. Đây là năm quan trọng vì nó giúp Aurelio lớn lên về hai mặt nhân bản và thiêng liêng. Aurelio kinh nghiệm thế nào là đói khổ và khốn cùng. Kinh nghiệm làm nảy sinh nơi tâm lòng quảng đại của chàng thanh niên một ước muốn dẫn thân phục vụ tha nhân, đặc biệt là các trẻ em bị bỏ rơi. Chàng tổ chức các cuộc xổ số, hội chợ để kiếm tiền giúp người đang sống trong cùng cực.

Một buổi tối - nơi ký túc xá Aurelio đang trọ - diễn ra cuộc gặp gỡ của một nhóm trẻ. Các bạn trẻ trao đổi về kinh nghiệm sống. Aurelio cũng có mặt. Khi ngồi lắng nghe các bạn nói, Aurelio bỗng tìm thấy câu trả lời cho các vấn nạn và ước muốn của mình. Chàng hiểu rằng đối với các người trẻ này thì cuộc sống Kitô là một kinh nghiệm sâu xa. Đức Chúa GIÊSU là người thân quen, là người bạn và là một lý tưởng: lý tưởng Hiệp Nhất.

Từ giây phút ấy, niềm khao khát của Aurelio là "xây dựng hiệp nhất". Và điều này trở thành chương trình sống của chàng:

- Nhìn thấy Đức Chúa GIÊSU nơi anh chị em thân cận; yêu thương nồng nhiệt mọi người, bởi vì yêu thương là điều luôn luôn thực hiện được, ngay cả khi không thể nói được lời nào.

Niên học chấm dứt, Aurelio trở về đoàn tụ với gia đình tại Genova (Bắc Ý). Mọi người thân hết sức ngạc nhiên vì thấy Aurelio đổi khác rất nhiều. Aurelio tỏ ra thật già dặn, trưởng thành. Ngày 10-5-1965, Aurelio viết trong nhật ký:

- Hôm nay là ngày thật đẹp, đẹp nhất, vì có nhiều vấn đề, nhiều khó khăn phải vượt thắng; đẹp vì có Đức Chúa GIÊSU hiện diện giữa các nghịch cảnh. Con cảm ơn Chúa, lạy Đức Chúa GIÊSU. Con yêu mến Chúa nhiều lắm, nhiều lắm, nhưng chắc chắn là không nhiều bằng Tình Yêu vô biên Chúa dành cho con, như ngày hôm nay.

Để có thể theo đuổi ơn gọi, Aurelio gia nhập phong trào "Focolare - Tổ Ấm". Chàng trở thành hội viên thực thụ khi đến sống tại Loppiano, trung tâm huấn luyện của phong trào. Nơi đây, cùng với các bạn trẻ khác, Aurelio hăng say làm việc và sinh hoạt cộng đồng. Aurelio tìm thấy bầu khí lý tưởng, thích hợp với tâm tình xuân trẻ. Cũng nơi đây, Aurelio hun đúc lòng kính mến Đức Mẹ MARIA. Chàng viết trong nhật ký:

- Trong một buổi lần hạt Mân Côi vào ban tối, tôi cảm thấy thúc giục phải tận hiến từng giây từng phút cuộc đời cho Đức Trinh Nữ Rất Thánh MARIA. Tôi tin rằng Đức Mẹ đã nhận của lễ dâng hiến đời tôi, bởi vì, tôi thấy rõ giá trị vô biên của mỗi việc làm vì tình yêu, của mỗi thánh giá chấp nhận vì tình yêu. Giờ đây, tôi có bốn phận sống trung thành với việc tận hiến, hầu cho Đức Chúa GIÊSU được hiện diện sống động giữa chúng tôi.

Lòng kính mến Đức Mẹ MARIA giúp Aurelio khám phá ra ý nghĩa nhiệm mầu sự hiện diện của Đức Mẹ MARIA dưới chân Thánh Giá. Aurelio thổ lộ với bạn thân:

- Đức Mẹ MARIA trỗi vượt trên tất cả mọi người mẹ. Bởi vì, Đức Mẹ là người duy nhất có thể anh dũng đứng dưới chân Thánh Giá Đức Chúa GIÊSU, trong một hoàn cảnh đau thương tột cùng như thế. Đức Mẹ MARIA là người duy nhất có thể hiện diện để chứng kiến cái chết của Con mình, Người Con mà Mẹ yêu thương như chính Mẹ.

Cuộc sống đang tràn đầy tươi vui như thế thì Aurelio được Chúa gọi về với Trời Cao, như của lễ chín mùi đẹp lòng Ngài. Một ngày, Aurelio phải đến Prato để kiểm thêm nguồn lợi cho cộng đoàn "Tổ Ấm Loppiano" thì chàng bị tử nạn, hưởng dương 25 tuổi.

Trong Thánh Lễ an táng, các bạn hữu nhớ lại lời anh Aurelio Lagorio nói:

- Con tim chúng ta sẽ nổ tung khi nhìn thấy vẻ cao cả của cuộc sống, Tình Yêu vô biên của THIÊN CHÚA, sự cầu bầu của Đức Mẹ MARIA Vô Nhiễm, sức mạnh vạn năng của tình yêu Mẹ và giá trị vô biên của việc tận hiến cho Trái Tim Từ Mẫu Đức Mẹ MARIA.

... "Người công chính dù có chết non, cũng vẫn được an nghỉ. Vì tuổi thọ đáng kính không phải bởi sống lâu, cũng không do số tuổi. Đối với con người, sự khôn ngoan còn quý hơn tóc bạc, sống không tì ố đã là sống thọ. Người công chính đẹp lòng THIÊN CHÚA, nên được THIÊN CHÚA yêu thương. Vì họ sống giữa những kẻ tội lỗi, nên được THIÊN CHÚA dời đi nơi khác. Người đã cất họ đi, kéo trí khôn họ bị thói gian ác biến đổi, hay tâm hồn họ bị tật xấu trá phỉnh lừa. Vì sức mê hoặc của sự ác làm lu mờ sự thiện, và dục vọng quay cuồng biến đổi tâm hồn chất phác. Người công chính nên hoàn thiện chỉ trong một thời gian ngắn, thì kẻ như đã hoàn tất một sự nghiệp lâu dài. Tâm hồn họ đẹp lòng THIÊN CHÚA, nên Người vội đem họ ra khỏi nơi gian ác" (Sách Khôn Ngoan 4,7-14). (P. Luigi Faccenda, "Testimoni di MARIA", Edizioni dell'Immacolata, 1993, trang 131-136)Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt